

Andrzej Dąbrowski

Streszczenie doktoratu "Teleologia prawa kościelnego w świetle współczesnej kanonistyki" ks. dra Andrzeja Dąbrowskiego; Streszczenie doktoratu Arcybiskup Włodzimierz Jasiński (1873–1965). Życie i działalność ks. dra Kazimierza Dąbrowskiego

Łódzkie Studia Teologiczne 21, 291-293

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

**PREZENTACJA PRAC DOKTORSKICH
DUCHOWIEŃSTWA ARCHIDIECEZJI ŁÓDZKIEJ**

STRESZCZENIE DOKTORATU
*TELEOLOGIA PRAWA KOŚCIELNEGO W ŚWIETLE
WSPÓŁCZESNEJ KANONISTYKI*
KS. DRA ANDRZEJA DĄBROWSKIEGO

Obrona: Wydział Prawa Kanonicznego, ATK, 30 czerwca 1980 r.
Promotor: prof. dr hab. ks. REMIGIUSZ SOBAŃSKI, ATK
Recenzenci: ks. prof. dr hab. Piotr Hemperek, ATK
prof. dr hab. Marian Żurowski SJ, ATK

STRESZCZENIE DOKTORATU
*ARCYBISKUP WŁODZIMIERZ JASIŃSKI (1873–1965).
ŻYCIE I DZIAŁALNOŚĆ*
KS. DRA KAZIMIERZA DĄBROWSKIEGO

Obrona: Wydział Nauk Humanistycznych, KUL, 15 czerwca 1987 r.
Promotor: prof. RYSZARD BENDER, KUL
Recenzenci: prof. MARIAN MAREK DROZDOWSKI, PAN
dr hab. JAN ZIÓLEK, KUL

Celem mojej pracy doktorskiej było ukazanie sylwetki kapłana, ordynariusza dwóch diecezji i człowieka, który wyznaniu i posłudze wiernym poświęcił całe swoje życie. Jest to biografia o Włodzimierzu Jasińskim, który działał jako kapłan, proboszcz, rektor, biskup i arcybiskup w latach 1895–1965, bezsprzecznie nieprzeciętna osobność, świetny organizator i administrator na powierzonych mu w ciągu życia kapłańskiego i biskupiego palcówkach duszpasterskich, a przy tym Polak miłujący swą Ojczyznę. Był związany z czterema diecezjami: kujawsko-kaliską, łódzką, sandomierską i tarnowską: działał w okresie zaborów w tzw. Kongresówce, potem w odrodzonej Polsce lat 1918–1939, wreszcie w Polsce Ludowej. Okres okupacji przeżył doświadczony i prześladowany przez władze hitlerowskie.

Był zawsze ceniony przez swoich zwierzchników, powierzonych mu parafian i diecezjan, a także przez władze państwowe, które widziały w nim mądrego patriotę, zaszczipiającego wiernym głębokie przywiązanie do Kościoła i do państwa polskiego. Za różnorodną działalność został odznaczony licznymi godnościami kościelnymi (1915 r. – kanonik honorowy, 1919 r. – kanonik gremialny Kapituły Kolegiaty Kaliskiej, 1921 r. – prałat domowy papieża Benedykta XV, 1927 r. kanonik Kapituły Katedralnej Łódzkiej, 1946 r. – arcybiskup Dryzypary) i państwowymi (1930 r. – prawo noszenia odznaki pamiątkowej 4. Pułku Saperów, 1932 r. – Odznaka Honorowa 2. Pułku Legionów, 1936 r. – Obywatelstwo Honorowe Miasta Sandomierza, 1938 r. – Komandoria Orderu Polonia Restituta z Gwiazdą).

Konstrukcja monografii została uwarunkowana okresami życia, działalności i twórczości biskupa Jasińskiego; pierwszy rozdział – charakteryzuje okres kapłański, drugi – okres ordynariatu, trzeci – rezydentury. W życiu W. Jasińskiego można wyodrębnić 3 charakterystyczne epoki. Pierwsza od urodzenia, ściślej mówiąc, od wstąpienia do Seminarium Duchownego we Włocławku do sakry biskupiej. Druga, najkrótsza, ale najważniejsza, dotycząca życia i działalności na stanowisku biskupa ordynariusza (sandomierskiego i łódzkiego). Trzecia – to lata arcybiskupstwa (rezydentury), obejmująca działalność w Tuchowie. W tej części wspomniano o śmierci i pogrzebie oraz o przeniesieniu zwłok do katedry łódzkiej.

Główne postulaty działalności biskupa Jasińskiego można sprowadzić do następujących:

- konsekwentne prowadzenie i udoskonalanie przez powołanie kapłańskie życia w Chrystusie i dla Chrystusa;
- wielka umiejętność łączenia troski o dobro Kościoła z troską o dobro Ojczyzny;
- troska o budowanie Królestwa Bożego w świecie przez odrodzenie religijne i walkę z kryzysem moralnym i materialnym w konkretnych warunkach życia;
- rozwijanie duszpasterstwa stanowego, a szczególnie troska o inteligencję, która powinna przodować w kulturze religijnej;
- łączenie pracy duszpasterskiej z działalnością społeczną i charytatywną;
- nacisk na struktury organizacyjne, które czynią pracę skuteczniejszą i owocniejszą;
- popieranie prasy i piśmiennictwa katolickiego jako jeden ze skutecznych środków ewangelizacji współczesnego świata;

- upowszechnianie kultu świętych, by zachęcali do gorliwszej służby Bożej;
- troska o zabytki sakralne i wystrój świątyń, które mówią o wierze przodków oraz są wyrazem piękna Bożego w dziełach „stworzonych” (co jego zdaniem miałyby prowadzić do żarliwości ducha w służbie Bożej).

Rozprawa doktorska ukazała się drukiem w skróconej wersji, pt. *Arcybiskup Włodzimierz Jasiński (1873–1965)*, Łódź 1990. Publikację wydało Diecezjalne Wydawnictwo Łódzkie. Książka została poprzedzona przedmową biskupa łódzkiego – Władysława Ziółka, w której wyraził życzenie, by publikacja skutecznie informowała o minionych wydarzeniach, uczyła miłości do Kościoła i jego pasterzy oraz pogłębiała odpowiedzialność za wzrastanie Królestwa Bożego na Ziemi.

STRESZCZENIE DOKTORATU
„JEDNOŚĆ PRZED NAMI” STUDIUM EKUMENICZNE
NA TEMAT MOŻLIWOŚCI POLSKIEJ RECEPCJI
UZGODNIENIA KATOLICKO-LUTERAŃSKIEGO Z ROKU 1984
KS. DRA HENRYKA ELIASZA

Obrona: Instytut Ekumeniczny, KUL, 20 czerwca 1989 r.

Promotor: o. prof. dr hab. CELESTYN NAPIÓRKOWSKI OFMConv., KUL

Recenzenci: ks. bp prof. dr hab. ALFONS NOSSOL, KUL

ks. prof. dr hab. JERZY GRYNIAKOW, ChAT, Warszawa

Rozprawa zajmuje się Dokumentem – Uzgodnieniem Drugiej Komisji Mieszanej Katolicko-Luterańskiej, na płaszczyźnie światowej, pod tytułem: *Einheit vor uns (Jedność przed nami)* podpisanym w Rzymie 3 marca 1984 r. Jest studium ekumenicznym na temat możliwości polskiej recepcji uzgodnienia katolicko-luterańskiego. Istnieje potrzeba, aby ogromny wysiłek i dorobek Komisji Mieszanej zaowocował w naszych Kościołach, rzymskokatolickim i ewangelicko-augsburskim w Polsce. W pracy podjęto problem, na ile jest to możliwe w naszych warunkach. Mamy swoje trudności, doświadczenia i oczekiwania. Na ile więc w tej konkretnej polskiej sytuacji, dzisiaj i jutro, możemy wspólnie wyznawać wiarę, sprawować sakramenty święte i spełniać posługę duchowną? Jaką ten dokument ma dla nas wartość pastoralną? Jakie znaczenie dla Kościołów w Polsce może mieć jego profetyczna inspiracja?

Sytuacja w Polsce została scharakteryzowana na podstawie poważnych artykułów, wykładów, sprawozdań, informacji zawartych zwłaszcza w prasie ekumenicznej katolickiej, luterańskiej i nie tylko. Źródła takie, choć czasem nienaukowe, były niezbędne do adekwatnego rozstrzygnięcia podjętej kwestii.